

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 278/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љ.Д., због кривичног дела омогућавање злоупотребе остваривања права азила у иностраној држави из члана 350а. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.Д., адв. Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 6К 265/15 од 16.11.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 20/16 од 26.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.Д., адв. Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 6К 265/15 од 16.11.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 20/16 од 26.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 6К 265/15 од 16.11.2015. године између осталих окривљени Љ.Д. оглашен је кривим због кривичног дела омогућавање злоупотребе остваривања права азила у иностраној држави из члана 350а. у вези члана 33. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци коју ће окривљени издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом према окривљеном Љ.Д. изречена је и мера безбедности и то одузимања путничког моторног возила марке „...“ рег.ознаке ..., беле боје.

Окривљени је обавезан и да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 20/16 од 26.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Љ.Д., адв. Д.М. и пресуда Основног суда у Прокупљу 6К 265/15 од 16.11.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Љ.Д., адв. Д.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, и побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.Д. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Љ.Д., у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из изреке првостепене пресуде, бранилац окривљеног Љ.Д., као разлог подношења захтева наводи да првостепени и другостепени суд нису доказали постојање ни једне радње на страни окривљеног која чини обележје кривичног дела за које је оглашен кривим, да у току поступка није утврђено да је окривљени Љ.Д. улазио на територију Републике Немачке и да је оглашен кривим само зато што је његово комби возило превозило чланове породице Б.С. од њиховог села Д.С. до Берлина у Немачкој, дакле оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа у вези са наведеним кривичним делом.

Како је, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на

недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Љ.Д., адв. Д.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.